

S00RX027PW01

M ě s t s k ý ú ř a d B ř e c l a v
odbor stavební a životního prostředí

oddělení stavební úřad

nám. T.G. Masaryka 42/3, 690 02 Břeclav

spisový znak: MUBR-S 102549/2025 OSŽP/Bo-330
číslo jednací: MUBR 108365/2025
oprávněná úřední osoba: Mgr. Iva Bortlíková
telefon: 519 311 304
e-mail: iva.bortlikova@breclav.eu

Břeclav, dne 26.08.2025

ROZHODNUTÍ

ČÁSTEČNÉ ODMÍTNUTÍ POSKYTNUTÍ INFORMACE

Výroková část:

Městský úřad v Břeclavi, odbor stavební a životního prostředí, oddělení stavební úřad, jako povinný subjekt v souladu s § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), na základě žádosti, kterou dne 11.08.2025 podala společnost:

PB SCOM s.r.o., IČO 25397087, Radniční 28, 753 01 Hranice

(dále jen „žadatel“), rozhodl o částečném odmítnutí poskytnutí informace, týkající se zaslání nepravomocných rozhodnutí a informací ohledně probíhajících řízení a dále poskytnutí dokumentace pro odstranění stavby v souladu s § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. c).

Odůvodnění:

Městský úřad v Břeclavi, odbor stavební a životního prostředí, oddělení stavební úřad, jako povinný subjekt (dále jen „povinný subjekt“) obdržel dne 11.08.2025, pod č. j. MUBR 102549/2025 žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím (dále jen „žádost“).

V žádosti jsou požadovány níže uvedené informace, cituji:

- 1.) Vydává Vaše obec (obecní úřad, stavební úřad) rozhodnutí, povolení o odstranění stavby pro právnické osoby?
- 2.) V případě kladné odpovědi na výše uvedený dotaz žádáme o poskytnutí kopii první stránky pravomocných i nepravomocných rozhodnutí – povolení o odstranění stavby vydaných podle § 248 a násl. a § 250 a násl. stavebního zákona od 1.10.2024 doposud, a to pouze u právnických osob, které jsou vlastníky stavby.
- 3.) Sdělení níže uvedených informací o probíhajících řízeních o odstranění stavby, jejichž výsledkem má být vydání rozhodnutí o odstranění stavby, a to pouze u záměrů, kde je vlastníkem právnická osoba.
 - a. Odstraňovaná stavba v části D přílohy 14 k vyhlášce č. 149/2024 Sb.
- 4.) Sdělení níže uvedených informací o podaných ohlášeních záměru odstranit stavbu u právnických osob, které jsou vlastníky stavby.
 - a. Odstraňovaná stavba v části D přílohy č. 14 k vyhlášce č. 149/2024 Sb.

V obecné rovině je nutno uvést, že právo na informace podle čl. 17 odst. 1 Listiny zaručuje – společně se svobodou projevu – každému možnost aktivně vyhledávat nebo být příjemcem informací z nejrůznějších oblastí jeho zájmu a tyto informace šířit. Stát je povinen zdržet se jednání, které by výkon tohoto práva ztěžovalo nebo znemožňovalo, případně jej dodatečně sankcionovalo, ledaže by takovýto zásah v souladu s čl. 17 odst. 4 Listiny umožňoval zákon jako opatření nezbytné v demokratické společnosti pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví nebo mravnosti.

Zákon o svobodném přístupu k informacím předpokládá dva základní způsoby věcného vyřízení písemně podané žádosti o poskytnutí informace – poskytnutím informací (§ 14 odst. 5 písm. d), resp. § 6 odst. 1) nebo odmítnutím žádosti podle § 15 odst. 1, přičemž oba způsoby mohou být vzhledem k možnému obsahu žádosti vzájemně kombinovány tím, že část požadovaných informací bude poskytnuta a ve zbytku bude žádost odmítnuta. Má-li být *žádost odmítnuta jako celek*, tzn. jestliže se žadateli nedostane žádné požadované informace, pak je žádost vyřízena samotným rozhodnutím o jejím odmítnutí. Jestliže některé informace odpovídající předmětu žádosti poskytnuty budou a jiné nikoli, pak povinný subjekt vedle poskytnutí vydatelných informací (zpravidla uvedených v písemném sdělení povinného subjektu nebo v podobě přiložených kopií) vydává (resp. musí vydat) rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti.

Žádost může být odmítnuta z více důvodů. InfZ přitom kumulaci důvodů pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace nebrání a nevylučuje ani jejich uplatnění v jednom rozhodnutí. Ke kumulaci důvodů přitom může dojít jak vůči různým informacím požadovaným v jedné žádosti (např. určitá část požadovaného dokumentu nebude poskytnuta z důvodu ochrany obchodního tajemství a jiná jeho část z důvodu o ochrany osobních údajů), tak (spíše výjimečně) vůči jedné informaci.

Podle § 11 odst. 1 písm. b) InfZ povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím.

Podle komentovaného ustanovení musí být nová informace pořízena, tj. vytvořena nebo získána povinným subjektem při přípravě, resp. v souvislosti s přípravou jeho rozhodnutí (které dosud nebylo učiněno). Výraz „při přípravě“ znamená, že již při vytváření nebo získání informace povinný subjekt počítal s jejím využitím pro své další rozhodování (v této souvislosti se často hovoří o *podkladových informacích*). Novou informací ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) proto nebude informace, která vznikla nebo kterou povinný subjekt získal bez vazby na možné budoucí rozhodování a až následně se rozhodl, že ji pro účely svého rozhodování využije (pro toto rozhodování jsou využívány až *sekundárně*). „Novost“ tedy není dána pouhým spojením informace s rozhodováním povinného subjektu, ale především důvodem jejího pořízení či získání povinným subjektem. Rozhodnutím povinného subjektu přitom třeba rozumět jakékoli řešení určité záležitosti povinným subjektem.

Zákon využití tohoto důvodu omezuje dvěma podmínkami. První podmínka spočívá z časového hlediska v tom, že jej lze uplatnit jen do okamžiku, než se příprava ukončí rozhodnutím. Tímto okamžikem se veškeré „podkladové“ informace stávají informacemi veřejně přístupnými a musejí být poskytnuty (to neplatí, pokud existuje některý jiný důvod pro jejich úplné nebo částečné nevydání). To však samozřejmě neznamená, že by povinný subjekt musel tímto okamžikem znovu zpětně vyřizovat všechny žádosti, u nichž předtím uplatnil omezení podle § 11 odst. 1 písm. b). InfZ pouze výslovně uvádí, že po rozhodnutí již důvod pro neposkytnutí nových informací *pro futuro* odpadá (byť tyto informace i nadále budou mít charakter „podkladových“ informací). Druhou podmínkou je, že „zákon nestanoví jinak“. To znamená, že zvláštní zákon může novou informaci před přijetím finálního rozhodnutí sám zpřístupnit, resp. může s ní počítat jako s informací veřejně dostupnou, a v takovém případě nelze její poskytnutí omezit, byť by informace sloužila jako podklad pro budoucí rozhodnutí povinného subjektu. Příkladem může být zveřejňování dokumentů v rámci pořizování územně plánovací dokumentace podle stavebního zákona, návrh rozpočtu územního samosprávného celku podle zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů aj. Podobné důsledky by mělo, pokud by povinný subjekt novou informaci sám před přijetím rozhodnutí dobrovolně zveřejnil.

Ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) bývá nejčastěji užíváno jako důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informací z probíhajících správních řízení. Takový postup je možný, neboť správní řízení ústí ve vydání správního rozhodnutí a informace, které slouží jako jeho podklad a které byly pro účely rozhodnutí pořízeny, lze tudíž pojmově vyhodnotit jako „nové informace“. Za „nové informace“ lze považovat jen ty informace (dokumenty), které byly zpracovány povinným subjektem (případně jiným orgánem či osobou) v rámci probíhajícího řízení nebo v souvislosti s ním; novými informacemi nebudou důkazní prostředky založené do spisu, neboť ty sice slouží jako podkladová informace, nejsou však informací vzniklou při přípravě správního rozhodnutí.

Správní orgán nemůže opomenout § 15 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, který ve svém znění oprávněným úředním osobám ukládá povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dozvěděly v souvislosti s řízením, kterou nelze „prolomit“ prostřednictvím zákona o svobodném přístupu k informacím.

Na základě výše uvedeného povinný subjekt odmítl poskytnout informace o probíhajících řízeních.

Dále žadatel žádá informace ohledně části D přílohy 14 k vyhlášce č. 149/2024 Sb.

Dle § 11 odst. 2 písm. c) povinný subjekt informaci neposkytne, pokud by tím byla porušena ochrana práv třetích osob k předmětu práva autorského nebo práv souvisejících s právem autorským (dále jen „právo autorské“). Toto ustanovení vymezuje výjimku z informační povinnosti povinných subjektů ve vztahu k informacím, jejichž poskytnutím by byla porušena ochrana práv třetích osob k předmětu práva autorského nebo práv souvisejících s právem autorským. Ochrana tzv. práv duševního vlastnictví byla garantována již v původním znění InfZ. Pojem „práva duševního vlastnictví“ je nicméně širší než pojem „autorské právo“, neboť zahrnuje též např. ochranu vynálezů a zlepšovacích návrhů, ochranných známek, užitných vzorů, označení původu a zeměpisných označení atd. Tuto skutečnost následně zohlednila novela provedená zákonem č. 61/2006 Sb., která pojem „duševní vlastnictví“ nahradila formulací „předmět práva autorského“, a současně podmínila aplikaci komentovaného ustanovení zásahem do práv třetích osob v případě poskytnutí informace; toto ustanovení tak spočívá na koncepci, dle níž *„je-li požadovaná informace předmětem duševního vlastnictví, resp. práva autorského, a povinný subjekt vykonává práva, která mu umožňují nakládat s tímto předmětem (především v případě zaměstnaneckých děl, na základě licenčního ujednání atd.), potom požadovanou informaci poskytne. Pokud by však poskytnutím informace měla být porušena ochrana autorských práv třetích osob stanovená zvláštním zákonem, konkrétně autorským zákonem, má povinný subjekt povinnost tuto informaci žadateli odepřít“*.

Jakákoliv projektová dokumentace, která je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora, je automaticky chráněna jako takzvané autorské dílo. Tato ochrana vzniká okamžikem vytvoření a nevyžaduje žádnou formální registraci. Autorem je přitom vždy fyzická osoba – architekt nebo projektant, který dílo vytvořil. Osobnostní práva jsou neoddělitelně spjata s osobou autora. Taková práva není možné prodat, převést ani se jich vzdát. Do této kategorie můžeme zařadit právo být veden jako autor nebo právo na nedotknutelnost díla. Ochrana práv k výsledkům tvůrčí duševní činnosti je stejně jako právo na informace zaručena Listinou základních práv a svobod (viz čl. 34 LPS), přičemž podrobnosti této ochrany stanoví zákon. Dle § 10 zákona č. 121/2000 Sb., Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, dále jen „autorský zákon“, právo autorské zahrnuje výlučná práva osobnostní a výlučná práva majetková; především ve vztahu k osobnostním právům, která jsou nepřevoditelná a zanikají smrtí autora (a mezi něž patří též právo rozhodnout o zveřejnění svého díla), lze dovodit jednoznačnou přednost autorského práva před právem na informace; stejně tak by nicméně upřednostněním práva na informace ztratila svůj smysl i práva majetková, spojená s užíváním díla.

Dle § 2 odst. 1 autorského zákona je *„Předmětem práva autorského je dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam (dále jen ‚dílo‘)“. Dílem je zejména dílo slovesné vyjádřené řečí nebo písmem, dílo hudební, dílo dramatické a dílo hudebně dramatické, dílo choreografické a dílo pantomimické, dílo fotografické a dílo vyjádřené postupem podobným fotografii, dílo audiovizuální, jako je dílo kinematografické, dílo výtvarné, jako je dílo malířské,*

grafické a sochařské, dílo architektonické včetně díla urbanistického, dílo užitého umění a dílo kartografické.“ Tuto poměrně obsáhlou definici lze slovy autorů komentáře k autorskému zákonu [Chaloupková, H., Holý, P., s. 3] shrnout tak, že „základním pojmovým znakem díla (jakožto předmětu práva autorského) je kumulativní splnění podmínek, že dílo je výsledkem jedinečné tvůrčí činnosti autora a že je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě. Autorské dílo, jakožto nehmotný statek, je odrazem osobnosti autora.“

Pro úplnost v souladu s § 15 odst. 2 uvádíme níže osoby, které vykonávají majetková práva k tomuto předmětu ochrany práva autorského.

Rozhodnutí č. j. R/2025/40824/3 – Jana Šlancarová, IČO 62148401, Revoluční 210/2, 690 06 Břeclav

Rozhodnutí č. j. MUBR 74979/2025 – Jiří Třináctý, DiS. Projekce inženýrských sítí, IČO 75705273, Šilingrova 41/1304, 690 02 Břeclav

Rozhodnutí č. j. MUBR 61801/2025 - Ing. Miroslava Kobzíková, IČO 04602081, Padělky 739/7, 691 52 Kostice

S ohledem na výše uvedené nezbylo povinnému subjektu rozhodnout způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení účastníků:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 zákona o informacích, ve znění pozdějších předpisů a podle § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, podáním u zdejšího správního orgánu. Lhůta pro podání odvolání běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto rozhodnutí.

Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

Mgr. Silvie Baštinská
vedoucí odboru

Obdrží:

účastníci (dodejky)

PB SCOM s.r.o., IDDS: yb4h36q

sídlo: Radniční č.p. 28, Hranice I-Město, 753 01 Hranice 1